kr-lt 118,6 milj. kr-le. Laekumise korrapärasust riigitulude osas kindlustas intensiivne majanduslik tegevus. Et riiklik investeerimine uutesse vabrikutesse ning ehitustesse oli 1939. a. tunduvalt väiksem eelmistest aastatest, siis võidi selle tulemusel rohkem väljaminekuid teha riigikaitsele.

E l a t u s m a k s u m u s e tase ametliku indeksi alusel tõusis vaid 2 punkti võrra aastakeskmiselt. Aasta lõpul aga oli elukalliduse tõus siiski tunduvam. Elukalliduse tõus riivas kõige valusamalt väiksema ja keskmise palgaga ametnikke, kellede nominaalpalgad jäid enamikus püsima, kuid milledel polnud aasta lõpul enam vastavat ostujõudu aasta algusega. Tööstustööliste reaalteenistuse tase aga tõusis aasta jooksul 2 punkti võrra. Edasi asetab palkade suhtes tööstustöölisi riigiametnikest, aga samuti ka teistest ametnikest paremasse seisukorda asjaolu, et suurtööstuses on hakanud ankurduma arvamine, et töörahu säilitamiseks tuleks tööliste palku normeerida vastavalt elatusmaksumuse tõusule. Vanade tööstustööliste suhtes pandi kehtima seadus, mille põhjal nad saavad kindlat vanaduspensioni. Möödunud aastal koostati küll rida teisigi sotsiaalseaduste eelnõusid, kuid need tulevad rahvaesinduses arutamisele alles 1940. aastal.

Tööpuudust üldiselt 1939. a. ei olnud. Aasta lõpupoolel takistas aga erakordne külm jaolt metsatöid ning pani seisma ehitustegevuse.

Kuigi 1939. a. viimasel veerandil elamine polnud enam nõnda lahe kui varemalt, siis ei olnud see põhjustatud meist ega Eesti majanduse struktuurist, vaid

Eesti kroonika 1939, lk. 57